

SİMİT VE PEYNİR'LE "BİLİMİNSANİ ÖYKÜLERİ"

ALFRED NOBEL (1833-1896)

Yazan ve Çizer:
Bilgin Ersözülü

Stockholm, İsveç. 1833.

Bu dördüncü çocuğumuz. Artık daha çok çalışmam ve işleri düzene koymam gerekecek.

Bir oğlumuz daha oldu Immanuel.

Aa, İsveç şu çikolatalarıyla ünlü yer değil miydi Peynir?

Hiç de bile akıllım! O dediğin İsviçre bir kere. Hem konumuz çikolata değil. Sus da dinleyelim izninizle şu öyküyle şimdiki.

1837. Kimyager Immanuel Nobel, yeni bir fabrika kurmak üzere Rusya'nın St. Petersburg şehrine taşınır.

Güle güle babacığım, güle güle. Sık sık mektup yaz bize.

Yazacağım çocuklarım, yazacağım.

Peynir'ciğim, ağlıyor musun yoksa sen yine?

Sırf! Yok canım... Gözümde bir şey kaçtı da, ondan...

1842 yılında gelen bir mektup, ailenin yeniden bir araya gelmesini sağlayacaktır.

Yahu bırak ağlamayı. Bak, kavuşuyorlar işte. Bu arada, şu Nobel adını bir yerden hatırlıyorum ama nereden?

16 yaşına geldiğinde Alfred Nobel, İsveççenin yanı sıra Rusça, Almanca, İngilizce ve Fransızca konuşmakta, aynı zamanda kimya alanında uzmanlaşmaktadır.

Neden bu kadar çok dil öğrenmiş, bu kadar çok yer gezmiş ki? Turist rehberi mi olacaktı?

Eğitimi sürdürmek için önce Fransa'ya, ardından Amerika Birleşik Devletleri'ne gider. Sonunda, o uzaklardayken işini yeniden ülkesine taşıması olan babasının yanına, Stockholm'e döner.

Başka ülkelerden biliminsanlarının çalışmalarını izleyebilmek için. Ne demişler? Bir lisan, bir insan...

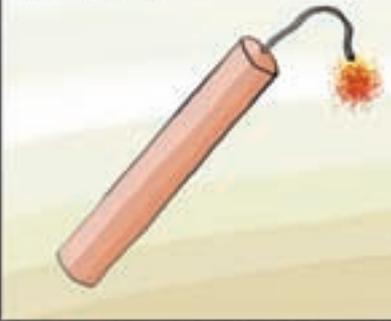
Babası bir mayın üreticisi olan Alfred Nobel, çalışmalarında savaşlardan çok sanayide kullanılacak, daha güvenli bir patlayıcı geliştirmeye yönelir. Ancak kimi zaman, işler umduğu gibi gitmez.

Bu sayfanın güvenli bir yer olduğuna emin misin Peynir?

Biz çizgi karakterleriz, bize bir şey olmaz, endişelenme.

Alfred Nobel başarısızlıklardan yılmaz ve çalışmalarını sürdürür. 1867 yılında onu üne kavuşturan buluşunu ortaya koyar: Dinamit!

Dinamit mi? Çizgi miği anlamam ben. Sıvıyorum buradan!

Nobel, temelde son derece patlayıcı bir madde olan nitrogliserini özel bir toz içine emdirerek bir bileşim hazırlamıştı. Bu bileşim ateşlendiğinde olağanüstü bir hızla yanıyor ve bu tepkime bir anda çok büyük bir gaz basıncı oluşturuyordu. Ortaya çıkan güç gerçekten de 'yıkıcıydı'.

Alfred Nobel, buluşunu Yunancadaki "dynamis" sözcüğünden esinlenerek isimlendirmiştir.

Dynamis, "güç" anlamına gelir.

